

R

REVEIL-SERIE

KOM MET GELOOF

PETRUS VAN DER HAGEN

No. 573

MAART 2021

PETRUS VAN DER HAGEN

Petrus van der Hagen werd op 26 februari 1641 geboren.

De Heere gaf hem een goed verstand en een bijzonder werkzame geest, zodat hij in 1660 reeds proponent was. In datzelfde jaar vertrok hij naar Engeland en een jaar later naar Frankrijk om als predikant dienst te doen bij de ‘buitengewone Nederlandse ambassadeurs’.

Op 25 februari 1663 werd hij bevestigd tot predikant te Leidschendam. Zijn verblijf daar was erg kort, want op 3 december van hetzelfde jaar preekte hij reeds zijn afscheid. Hij had het beroep naar Leiden aangenomen, aan welke gemeente hij op 6 januari 1664 als predikant verbonden werd. Ruim zes jaar later, op 11 mei 1670, deed hij intrede in Amsterdam, waar hij bleef tot zijn overlijden op 3 juli 1671. Hij werd er begraven in de Nieuwezijdskapel.

Ondanks zijn korte ambtsperiode zijn verschillende prekenbundels van hem uitgegeven, o.a. over de brief aan de Filippenzen en de Heidelbergse Catechismus. Sommige bundels zijn zelfs in het Duits vertaald.

Zijn leven was veelbewogen. Op 24 april 1663 trad hij in het huwelijk met de predikantsdochter Adriana van Wassenaar, die echter op 12 mei 1667 reeds overleed. Hij bleef als jonge weduwnaar achter met een zoontje en een dochtertje. Op 4 februari 1670 trouwde hij voor de tweede keer en wel met Maria du Noys. Nog geen anderhalf jaar later overleed hij zelf.

Uit zijn preken kunnen we weten dat hij, door Gods genade, een begaafde theoloog was. Hij kon het heil dat in Christus is voor arme zondaren, op een uitnemende wijze voorstellen. Daarbij gaf hij zowel aandacht aan de uitleg van de tekst in zijn verband als aan de toepassing ervan in het leven van de hoorders. De beoefening van de praktijk der godzaligheid komt in zijn preken sterk naar voren. Ook gaf hij er blijk van de problemen en gevaren van zijn tijd te kennen en daarmee op pastoraal bewogen wijze om te kunnen gaan.

Hij had begeerte om ontbonden te zijn en met Christus te zijn. Het is al in vervulling gegaan, toen hij nog maar dertig jaar oud was.

Bronnen:

A.J. van der Aa. Biographisch woordenboek der Nederlanden, deel 8-1, pagina 81-82.

F.S. Knipscheer, Nieuw Nederlandsch Biografisch Woordenboek, deel 6, kolom 680-681.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordige Nederlands uit: “Verborgenheit der Godsaligheit”, pagina 410-418, uitgegeven te Amsterdam door Rudolph en Gerard Wetstein, 1716.

Het is een preek voor het Heilig Avondmaal.

KOM MET GELOOF

door

PETRUS VAN DER HAGEN

“O al gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk!”

Jesaja 55:1

Paulus zegt in Romeinen 3:25 dat God Jezus Christus voorgesteld heeft tot een verzoening door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods. Dat zijn krachtige woorden die de aandacht van allen verdienen. Hij betuigt hier allereerst dat God Jezus Christus gemaakt heeft tot een zoenoffer; dat Hij het ware verzoendeksel is, waarvan het oude vroeger een afbeelding was.

Maar hij zegt ook dat God Hem zó heeft voorgesteld dat Hij niet meer verborgen is achter de gordijnen van het heilige der heiligen en afgesloten door het voorhangsel. Zo wordt Hij aan iedereen openlijk getoond om zich door het geloof in Hem en Zijn bloed met God te verzoenen. Dat heeft God gedaan toen Hij Zijn Zoon ten aanschouwen van de hele wereld verhoogd heeft aan het kruis. Zo heeft Hij Hem aan die galg, dat moordhout, voorgesteld als het ware en langverwachte offer voor de zonde. Hij heeft dat uitvoerig uitgewerkt in de prediking van het Evangelie. Jezus Christus heeft het Evangelie van het kruis immers door Zijn dienaren verkondigd, Hij heeft vrede en verzoening uitgeroepen in de wereld. Joden en heidenen heeft Hij – zonder onderscheid van dialect, taal of natie – genodigd tot de gemeenschap van al Zijn zaligmakende verdiensten en weldaden. Zo is Jezus Christus voorgesteld.

De Heere, onze God, wilde Zijn volk vóór de komst van de Zaligmaker niet helemaal onkundig laten blijven van deze dingen. Daarom heeft Hij ze door Zijn heilige profeten

aan Zijn gemeenten laten voorzeggen. Deze Jezus en Zijn getuigenis over Hem is het merg en de geest van de profetieën (Openb. 19:10). De profeten zijn bijzonder opgetrokken geweest in de Geest als zij deze Messias aan de wereld voorgesteld zien. Zij schilderen Hem af met het penseel van de Geest, zoals Hij hangt aan het kruis en Zijn ziel tot een schuldoffer gaf (Jes. 53:10). Zij roemen Zijn weldaden die Hij teweeggebracht heeft. Zij voeren Hem sprekende in zoals Hij Zich voorstelt en Zijn genade verkondigt. Zij laten Hem juist die woorden spreken waarmee Hij Zich aan iedereen aanbiedt tot verzoening door het geloof in Zijn bloed. Zo roept Hij uit: Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, al gij einden der aarde (Jes. 45:22).

Sla nu uw ogen eens op onze tekst en hoor eens welke woorden Jezus Christus daar gebruikt: 'O al gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk.'

De profeet had in hoofdstuk 53 zo helder en duidelijk gesproken over Christus' lijden en sterven, alsof hij bij het kruis aanwezig was geweest. Het was alsof hij voor Jezus Christus gestaan en Hem aanschouwd had. In hoofdstuk 54 had hij de buitengewone en uitnemende weldaden die God in Jezus Christus aan de Kerk van het Nieuwe Testament zou betonen, breed uitgemeten.

Daarna maakt de profeet een begin met dit hoofdstuk, waarin hij Jezus Christus naar voren doet komen om de zwaar belaste en krachteloze zondaren tot Zijn gemeenschap te roepen. De Zaligmaker biedt hun daarin verlevendiging aan en overvloedige verzadiging. Hij roept alle dorstigen tot de wateren, die in Hem als de Heilsfontein te vinden zijn. Hij weidt hier breed over uit en biedt wijn en melk aan, zonder geld en zonder prijs. Hij is de enige oorzaak van al hun geestelijke leven en de Enige die hun zielenvoedsel aanbiedt. Hij bestraft hen die buiten Hem iets tot hun verzadiging zoeken. Hij wil Zijn verbond met hen maken en al Zijn goederen aan hen schenken.

In onze tekstwoorden zien wij nu:

1. Degene Die spreekt: de Heere Jezus Christus.
2. Degenen die Hij aanspreekt: alle dorstigen.
3. Wat Hij hun vertoont: wateren.
4. Waartoe Hij hen nodigt: om daarheen te komen.
5. Hoe Hij probeert hen gaande te maken met de woorden: O al gij dorstigen.

1.

Deze woorden willen wij ook gebruiken voor u die wij uitnodigen in de Naam van de hemelse Heere tot Zijn feestmaal voor de ziel en Zijn heilrijke maaltijd. U kunt daaruit leren hoe u moet naderen, namelijk dorstig. U ziet ook dat elke gelovige mag komen, want er staat 'alle'. U bemerkt verder wat u aangeboden zal worden: een badwater van de wateren van het heil. U moet hieruit ook leren begrijpen wat uw plicht hierbij is, namelijk te komen en u met ziel en lichaam onder te dompelen in de stroom van Gods genade. Op dezelfde manier als de profeet zullen wij uitroepen: O al gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen

geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk. Wij hopen dat Jezus Christus, Die door ons roept, u aandachtige oren zal geven, een opmerkelijke ziel en gehoorzame harten, opdat u zult komen en verzadigd worden.

Het is Jezus Christus, de Zoon van God, Die hier spreekt. Wat Jesaja hier door de geest van de profetie spreekt, zien wij immers daadwerkelijk vervuld in Johannes 7 vers 37-38: 'En op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien.' Het is hetzelfde als wat Hij uitroept in Mattheüs 11 vers 28: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.' Hij alleen kan eisen om gehoord te worden door Zijn volk. De stem uit de hoogwaardige heerlijkheid heeft uitgeroepen: 'Hoor Hem' (Matth. 17:5). Hij is de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis (Hebr. 3:1). Hij alleen maakt daarom een verbond

met de zondaren. Paulus getuigt immers in Handelingen 13 vers 34: ‘Ik zal u geven de weldadigheden van David, die getrouw zijn.’ Daarom is Hij Die hier spreekt de Amen, de waarachtige en getrouwe Getuige (Openb. 3:14). Wat uit Zijn mond komt, is honingzeem, zoeter dan honing of honingraten. Zijn woorden zijn kostbaarder dan goud of robijnen (Ps. 19:11; Spr. 8:9-11).

2.

Hij spreekt de dorstigen aan, alle dorstigen. Het is buiten alle tegenspraak dat hier niet de mensen bedoeld worden die natuurlijke dorst hebben. Hier wordt niet de lichamelijke dorst bedoeld. Het gaat om mensen met een zielendorst, van wie het hart door een geestelijke dorst mat en krachteloos geworden is. David omschrijft deze dorst, het deel van de mens waarin die gevoeld wordt en het voorwerp dat ze begeert in Psalm 42:2 als: ‘Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God.’ Er wordt ook dikwijls van honger en dorst samen gesproken, zoals in Mattheüs 5:6

over degenen ‘die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid’. Op die manier wordt de begeerte van onze harten naar allerlei behoeften van de ziel uitgedrukt.

Meestal wordt in dit verband echter over dorst gesproken, niet alleen omdat met dit deel het geheel bedoeld wordt, maar ook omdat het de grootte van het verlangen en de ernst van de begeerte duidelijker weergeeft. Dorst is immers ondraaglijker dan honger en ook korter uit te houden. Ze mat de mens ook meer af. Daardoor is de behoefte aan drinken ook veel heviger dan die aan voedsel. De dingen die de dorst lessen, werken vaak ook enigszins om de honger te stillen, aangezien ze de maag vullen. Maar iets wat de honger tegengaat, doet vaak juist de dorst toenemen. Daarom is die begeerte van de ziel niet alleen een scherp hongergevoel, maar een ernstige en bijna verstikkende dorst voor haar. Vandaar dat David in Psalm 42:2 de gelijkenis gebruikt van een hert dat schreeuwt naar de verse waterstromen.

3.

Let erop wat de dorst in het lichaam doet. U zult gemakkelijk overeenkomsten vinden met de geestelijke dorst van de ziel. In onze dorst lijden we gebrek aan water. Er ontstaat een pijnlijk gevoel door dat gebrek dat ons afmat, vermoeit en krachteloos maakt. Er ontstaat een groot verlangen naar drinken en een begeerte die alleen te stillen is door het ontvangen van iets drinkbaars.

Wat laat dit ons ook goed de toestand van een zondaar zien. Hij hijgt naar de gemeenschap met Christus en verlangt naar Zijn genade. David spreekt daar ook uitdrukkelijk over: ‘Mijn ziel is begerig en bezwijkt ook van verlangen naar de voorhoven des HEEREN; mijn hart en mijn vlees roepen uit tot de levende God’ (Ps. 84:3). Die dorst drukt Paulus in Filippenzen 1:23 als volgt uit: ‘hebbende begeerte om ontbonden te worden en met Christus te zijn’. Het is daarom volgens Mattheüs 5 een ‘honger en dorst naar de gerechtigheid’.

We zullen hier nog wat dieper op een tweetal bijzonderheden ingaan: (a) Deze dorst wordt in het bijzonder aan de gelovigen van het Oude Testament toegeschreven. En (b): ze is eigen aan alle oprecht verslagen zondaren en bekeerde kinderen van God.

a. Vóór de komst van de Zaligmaker bestond er op een bijzonder wijze een dorst in de gelovigen. Er was een hartelijk verlangen naar Zijn toekomst en de goederen die daaruit zouden voortkomen. Zij kenden Hem als de Messias, zij zochten en vonden in Hem wat ze tot de zaligheid nodig hadden. Maar omdat hun beloofd was dat Hij in het vlees verschijnen zou, verlangden zij ernaar om dat mee te maken. Ondertussen rustte volgens Handelingen 15:10 een zware en ondraaglijke last van ceremoniën op hen. Zij plengden bloed en offerden veel bokken en kalveren, maar dit vergrootte alleen maar dat verlangen. Het ontstak te meer hun dorst in plaats van die te lessen. Daarom verlangden en dorstten zij naar de zalige tijd waarin God onder hen wonen en wandelen zou. Dan zou Hij hun

belaste gewetens vrij maken van het juk van dienstbaarheid, en hun de volle vertroosting en verzadiging geven.

Daarom wordt de dorstige kerk wel tegenover de verzadigde kerk gesteld. Zij waren vermoeide zielen, die Hij dronken maakte, zodat hun slaap zoet zou zijn als zij ontwaakten (Jer. 31:25-26). Zij waren immers onder de wet in bewaring gesteld als onder een tuchtmeester, zegt Galaten 3:23-24. Die werkte toorn volgens Romeinen 4:15. En Zacharia 9:11 noemt het een kuil waar geen water in was. Daarin verkeerden zij die gebonden waren, die hoopten en door het bloed van het Testament verlost waren. Dat zijn zij die de verlossing van Israël verwachtten (Luk. 2:25). Hoor maar wat Jezus Christus in Mattheüs 13:17 zegt: 'Voorwaar Ik zeg u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen die gij ziet, en hebben ze niet gezien; en te horen de dingen die gij hoort, en hebben ze niet gehoord.'

Maar nu Jezus Christus gekomen is, is nog niet alle dorst gelest. Er bestaat ook een dorst die behoort bij de dagen van het Nieuwe

Testament. Zo zegt Hij Die op de troon zit: 'Ik zal de dorstigen geven uit de Fontein van het water des levens om niet' (Openb. 21:6). En: 'Die dorst heeft, kome en die wil, neme het water des levens om niet' (Openb. 22:17). Er is een begeerte naar de gemeenschap met die Zaligmaker en de goederen die Hij heeft voortgebracht.

b. Er heerst bij ons ook een groot gebrek en de grootste armoede; we zijn jammerlijk, ellendig, arm en naakt (Openb. 3:17). De ziel van de zondaar versmacht onder zonde en ellende. Er is gevoel en kennis, verslagenheid en droefheid, angst en verdriet, een gebroken en doorsneden hart en een verslagen geest. Er is een ijverige begeerte en een verlangen naar zielendrank, naar de gemeenschap met Jezus Christus tot wegneming van de zonde, tot verbetering van de ellende. Dat is een dorst naar rechtvaardigheid, een verlangen naar vergeving van de zonde. Het zijn zuchten en verlangens van de ziel, de gebeden van de lippen; het is het schreeuwen en roepen om genade, om kwijschelding en veel vergeving.

Er is ook dorst naar heiligmaking, een begeerte om hoe langer hoe meer aan het beeld van de Zoon gelijkvormig te worden, om in gedaante veranderd te worden van heerlijkheid tot heerlijkheid (2 Kor. 3:18). Er is een hartelijke wens ‘of mijn wegen gericht waren om uw inzettingen te bewaren’ (Ps. 119:5). Dit gaat vergezeld van een oprechte poging en een ijverig gebruik van alle middelen om daartoe te komen.

Er is ook begeerte naar vertroosting, die ontstaat uit de verzekering van de vergeving der zonden en het verlangen naar heiligmaking, opdat God tot onze ziel zou zeggen: ‘Ik ben uw heil’ (Ps. 35:3). Ze wensen dat Hij van vrede zal spreken (Ps. 85:9) en ons zal geven de vrede van het hart, die alle verstand te boven gaat (Filipp. 4:7).

Naast deze begeerte naar de gemeenschap met Christus is er ook een honger, niet naar brood en een dorst, niet naar water, maar om de woorden van de levende God te horen (Amos 8:11). Er is een liefde voor Gods Woord en een onverzadigbare begeerte om dat nacht en dag te overdenken (Ps. 1:2). Daardoor hopen ze toe te

nemen in kennis, geloof en godzaligheid. Er is ook een verlangen naar de vervulling van de overige beloften van God: dat Zijn Rijk zal komen, dat Hij Zijn werk voleindigt en dat alle koninkrijken aan God en Zijn Zoon Jezus Christus zullen toebehoren. Daarin ligt de hartelijke begeerte opgesloten dat God uitnemend verheerlijkt zal worden en velen tot het geloof en tot eeuwig behoud zullen worden gebracht.

In het bijzonder is er een dorst naar volmaaktheid van alles wat hier begonnen is in onze verlossing uit het lichaam van de zonde. Daar komt een dorstig verlangen bij naar de tweede komst van Jezus Christus, een schreeuwen: ‘Kom Heere Jezus, kom haastig’ (Openb. 22:20). ‘Wanneer zal ik ingaan?’ (Ps. 42:3). Er is een zuchten in deze tabernakel, ‘verlangende met onze woonstede die uit de hemel is overkleed te worden’ (2 Kor. 5:2) en de wens van Paulus: ‘Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?’ (Rom. 7:24).

Op die manier zijn Gods kinderen ‘dorstigen’.

4.

Deze dorstigen nodigt Hij uit, en wel allemaal. U moet zich dit vooral zo voorstellen: Jezus spreekt iedereen die naar Zijn komst gedorst heeft, aan en zegt tegen hem: ‘Zie, hier ben Ik; zie, hier ben Ik’ (Jes. 52:6). Kom tot Mij als de beloofde Messias.

Maar deze woorden spreekt Hij ook voortdurend tot alle verslagen zondaren, tot allen die begerig zijn naar Zijn zalige gemeenschap. Daartoe roept Hij niet alleen Joden, maar ook heidenen: allen. ‘Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.’ ‘Wie dorst heeft, kome en die wil, neme’ (Joh. 7:37; Openb. 22:17). Het is een gezegende Fontein tegen de zonde en ceremoniële onreinheid (Zach. 13:1), voor de zonden van Joden en heidenen.

Aan deze dorstigen nu biedt Hij wateren aan. Zoals de dorst is, zo zijn ook de wateren: bovennatuurlijk en geestelijk. Daarom zijn ze ook even goed in staat om deze dorst te lessen en de zielen te verzadigen, zoals het water kan doen voor de dorst van het lichaam. Dit

zijn niet de wateren van de wet van Mozes, zoals sommige Joden beuzelen. Die maken juist dorstig, want dat was de bediening der verdoemenis (2 Kor. 3:9). Dit zijn wateren waardoor wij gerechtvaardigd worden van zulke dingen waarvan wij door de wet van Mozes niet gerechtvaardigd konden worden (Hand. 13:39). Het is Jezus Christus Zelf met Zijn zaligmakende genade.

Hij kome tot Mij en drinke, roept Jezus Zelf (Joh. 7:37). Hij is de geopende Fontein; dit zijn de wateren die daaruit ontspringen. Zoals Hij het Brood des levens is (Joh. 6:35), zo is Hij ook de Fontein. Ja, Hij is het Water des levens. Lees Christus' samenspraak met de Samaritaanse vrouw en beoordeel die maar eens. 'Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij de gave Gods kende, en Wie Hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zou u levend water gegeven hebben. De vrouw zeide tot Hem: Heere! Gij hebt niets om mee te putten, en de put is diep; van waar hebt Gij dan het levende water? Zijt Gij meerder dan onze vader Jakob, die ons de put gegeven heeft, en hijzelf

heeft daaruit gedronken, en zijn kinderen en zijn vee? Jezus antwoordde, en zeide tot haar: Eenieder, die van dit water drinkt, zal weer dorsten. Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven.' Dat is het water dat men met vreugde uit de Fontein van het heil schept (Jes. 12:3), de wateren des levens (Openb. 21 en 22).

Dit is in het bijzonder een afbeelding van de reine en reinigende gehoorzaamheid en bloedstorting van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Zo belooft Ezechiël 36:25 dat Hij rein water op hen zal sprengen en zij rein zullen zijn. Zo wordt niet alleen ons geweten gereinigd van dode werken, maar ook het lichaam gewassen met rein water (Hebr. 10:22).

Maar hier gaat het ook over de wateren van de reine en reinigende Geest van onze God, van Wie zulke stromen in het bijzonder een beeld zijn, aangezien Deze zo rijk over de kerk van

het Nieuwe Testament is uitgegoten. ‘Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen. En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken’ (Jes. 44:3-4). Zo zegt ook Johannes (in 7:39) dat die waterstromen van het levende water de Geest zijn, welke ontvangen zouden allen die in Hem geloven. Want de Geest was nog niet, omdat Jezus Christus nog niet verheerlijkt was.

De Schrift vergelijkt ook de uitbreiding van het Evangelie met een overstroming van wateren (Jes. 11:9). De aarde zal vol zijn van de kennis van de Heere, gelijk de wateren de bodem van de zee bedekken. Ezechiël vergelijkt ze met wateren die van onder de dorpel van het huis des Heeren stroomden en wel zo hoog, dat men erdoor zwemmen moest, een beek waar men niet door kon gaan (Ezech. 47:1 e.v.). Dit moeten deze wateren ook werkelijk zijn voor die dorstigen. Hier vindt men de vergeving der zonden, want dit waterbad van het bloed van Jezus Christus reinigt ons van al onze zonde

(1 Joh. 1:7). Dit zijn reinigende wateren. Uit water en Geest worden wij wedergeboren (Joh. 3:5). Dit zijn verkwikkende wateren, lieflijk en aangenaam; ze verkoelen en verfrissen de ziel. ‘Hij leidt mij zachtjes aan zeer stille wateren. Hij verkwikt mijn ziel’ (Ps. 23:2). Op deze wateren dobert de ark van de Kerk en is zij veilig. Ze doen haar hoog oprijzen en verheffen haar om te rijden op de hoogten van de aarde (Jes. 58:14). Deze wateren voeren haar in de haven van de eeuwige gelukzaligheid. Door het bloed van Jezus Christus is alles voor ons verkregen, ook een recht op het eeuwige leven. Door Zijn Geest worden wij verzegeld tot de dag van de verlossing als door het onderpand van onze erfenis (Efeze 1:13-14).

5.

Jezus Christus wil nu dat de dorstigen tot deze wateren zullen komen om uit die Fontein te scheppen en van dat water te drinken. Ze mogen zich daarin naar ziel en lichaam onderdompelen om zich te wassen en te baden. Met één woord: Hij wil dat zij ervoor zullen

zorgen dichtbij Jezus Christus te zijn en alles te doen wat nodig is om in Zijn gemeenschap te komen.

Daarom is dit komen ook niets anders dan in Jezus Christus te geloven. Zo wordt het in Johannes 7:37 uitgelegd: ‘Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien.’ En in Johannes 6:35 staat: ‘Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.’ Zo dicht grenst deze geestelijke dorst aan het geloof, als het al niet één en hetzelfde is. Als iemand zijn gebrek kent en de algenoegzaamheid van Christus om die te vervullen, wenst hij in Christus te zijn.

Vervolgens gaat hij buiten zichzelf en naar Christus toe en bouwt op Zijn verdiensten, leunt op Hem, beveelt zijn ziel aan Hem, neemt zijn toevlucht tot Hem, vertrouwt op Hem en verwacht dat Hij hem tot rechtvaardigmaking en heiligmaking zal zijn. Dat doet hij echter

niet alleen in de eerste bekering, maar evenzeer als hij bezwaard is, als hij zich bevuild heeft met zonde, als hij zijn klederen des heils bezoedeld heeft. Dat doet hij speciaal als Jezus Christus hem plechtiger nodigt, hetzij in Zijn Woord, hetzij in Zijn sacramenten, en hem die wateren voorstelt.

Dit is geen onbelangrijke zaak, maar één van groot belang. Hier hangt het behoud en de zaligheid van af. ‘O al gij dorstigen’, zo roept de profeet het uit. Hij doet dat in het openbaar. Hij mompelt niet wat tussen zijn tanden, maar als een Heraut van Gods genade, nodigt Jezus hier alle dorstigen tot de wateren. Het woord in de grondtekst heeft soms een bedreigend karakter (Jes. 1:4). Wee het zondige volk! Soms is het echter een opwekkend woord om iemand te activeren. Daarom betekent het: ‘Hé, alle dorstigen!’ of: ‘Hoor nu toch, alle dorstigen!’ Zo roept Zacharia (in 2:6-8): ‘O, o, vlucht toch uit het Noorderland, spreekt de HEERE. O Sion, ontkomt, gij die woont bij de dochter van Babel.’

Het is geen wonder dat Jezus Christus deze woorden gebruikt. Hij kent de menselijke

traagheid, hoe ze slapen en dood zijn en door welke krachtige stem ze opgewekt moeten worden. Hij weet hoe noodzakelijk het is dat die dorstigen zullen komen om behouden te worden. Er is immers geen ander middel om de dorst te lessen.

Hij wil er ook voor zorgen dat er geen verkeerde mensen komen. Hij roept geen anderen dan alleen hén die zo dorstig zijn. Hij roept geen mensen die menen dat zij rijk en verrijkt zijn geworden en aan geen ding gebrek hebben (Openb. 3:16). Over hen lezen wij in Lukas 1:53 deze tegenstelling: ‘Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld, en rijken heeft Hij ledig weggezonden.’ Een Farizeeër heeft geen dorst; hij drinkt niet en blijft ongerechtvaardigd (Luk. 18:14). Een dorstige en krachteloze tollenaar komt tot de wateren; en hij krijgt te drinken en te eten. De zieken hebben de medicijnmeester nodig, niet de gezonden (Matt. 9:12). Hier horen geen mensen die naar de zwijnendraf van de wereld verlangen en een verkeerde dorst hebben en geen oprechte honger. Hun buik wordt wel

vervuld met Gods verborgen schat: Bevrijd mijn ziel van ‘de lieden, o Heere! van de lieden die van de wereld zijn, welker deel in dit leven is, welker buik Gij vervult met Uw verborgen schat; de kinderen worden verzadigd, en zij laten hun overschot hun kinderkens achter.’ (Ps. 17:13-14). Maar hun deel is in dit leven; voor hen zijn deze wateren niet. Daarom gebruikt Jezus Christus heldere en duidelijke woorden: ‘O al gij dorstigen’. En geen anderen!

Als de profeet nu Jezus Christus zo lang voor Zijn komst als de Zaligmaker sprekende kon invoeren met deze troostvolle woorden, hoeveel te meer geldt dit dan voor ons, zeer geliefde luisteraars. Wij vertegenwoordigen hier deze Zaligmaker, Die nu alles vervuld en teweeggebracht heeft. Verbeeldt u daarom vrijmoedig dat de Heere Jezus Christus in het midden van u tegenwoordig is en hier in Zijn heilige tempel uitroept: ‘O al gij dorstigen, komt tot de wateren.’ Zeer geliefde luisteraars, dat roep ik als Zijn dienaar u ook toe, aangezien ik die opdracht van Hem en in Zijn Naam heb gekregen. Het is in dit leven

nooit het verkeerde moment om dit te doen en u Jezus Christus aan te bieden, maar zeker nu niet, omdat wij u nodigen om aan de heilige Tafel van de Heere Jezus Christus aan te zitten. Wanneer de Wijsheid Haar slachtvee heeft geslacht, en Haar wijn gemengd en Haar tafel ook toegericht, dan zendt Zij Haar dienstmaagden uit. Zij nodigt op de tinnen van de hoogten van de stad: Komt, eet van Mijn brood en drinkt van de wijn die Ik gemengd heb (Spr. 9:2-5).

Zo kunnen wij zeggen dat Jezus Christus daar een fontein met deze wateren zal openen, springende tot in het eeuwige leven; en dat die nu al gereed staat. Er hoeft niets anders te gebeuren dan dat Hij tegen u zegt: ‘Eet, vrienden, drinkt en wordt dronken, o liefsten!’ (Hoogl. 5:1)

Wij nodigen u niet tot het badwater van Bethesda om van lichamelijke ziekten genezen te worden. Daar moet men wachten op de beroering van het water door de engel en alleen degene die het eerst komt, wordt geholpen. Maar wij nodigen u tot het badwater van het

bloed en de Geest van Christus. Hij zal Zelf van de hemel naar beneden komen en dat beroeren. Daar kunt u allen toegelaten worden om van uw dodelijke en zielsverwoestende ziekten genezen te worden. Maar let er wel op hoe u komt en luister goed wie Jezus uitnodigt. Niemand anders dan dorstigen. Men kan er alleen door het geloof komen.

Toepassing

Onderzoek daarom uw ziel goed, of ze dorstig en op de juiste manier dorstig is. U moet nu niet verlangen naar Zijn komst in het vlees. Rampzalig Jodendom met zo'n zielendorst! O, moge God het deksel eens van hun ogen nemen om de gekomen Jezus en deze wateren te kunnen aanschouwen. Moge Hij hun oren doorboren om de nodigende stem van de Messias te horen. Moge Hij hun voeten geven om zich te haasten naar de gemeenschap met Hem! Het mag niet om zo'n dorst gaan. We moeten ook niet die dingen najagen waardoor die dorst ontstaat. Hebt u echt kennis van uw zonden en gebrek? Weg Farizeeën en schijnheiligen, weg allen

die zich volmaaktheid inbeelden! U bent rein in uw ogen, hoe moet u dan van uw drek gewassen worden (Spr. 30:12)? Kent u uw verdoemelijkheid wel, voelt u van binnen wel een brand die alles verteert en die u droog, hees en zwak maakt? Voelt u de grootheid van dat gebrek wel? Is uw ziel terneergeslagen en uw geest in u bedroefd? Het gaat hier niet om dode, brutale en ongevoelige zondaren, maar om verslagen gewetens. Is dat gebrek pijnlijk voor u, is het moeilijk voor u zonder drinken en water te zijn?

Bent u echt begerig naar Jezus Christus? Verlangt en schreeuwt uw hart wel en gaat deze begeerte boven alle andere dingen? Heeft ze alle andere verslonden en opgegeten? Heeft de geestelijke dorst alle andere verteerd? Hier behoren geen kinderen van de wereld, geen aardsegezinde mensen die alleen maar een onlesbare dorst naar de goederen van deze aarde hebben. Maar heeft déze begeerte uw hart vervuld? Verlangt u naar genade? Snakt u naar de vergeving van de zonden? Voelt u dat niets anders u kan geruststellen en vertroosten

en dat er geen andere drank en verkwikking voor uw ziel is?

Dorst u ook voortdurend even sterk naar heiligmaking als naar vergeving van zonden? Hebt u wel liefde voor dat Woord waarin deze Jezus Christus wordt voorgesteld en Zijn gemeenschap wordt aangeboden?

Verlangt u naar de tijd van de volmaaktheid, naar de uitbreiding van Christus' Koninkrijk en de volmaaktheid daarvan hiernamaals? U bent gelukkig als u deze dingen in u voelt.

Wek ze op, kweek ze aan en werk eraan om nog dorstiger te worden, want u kunt nooit te dorstig zijn. Er is geen beter middel om te smaken dat de Heere goed is (Ps. 34:9), dan wanneer we met honger gaan eten en met dorst gaan drinken.

Kom naar deze tafel en nader tot dit Avondmaal, als u zo gesteld bent. Zulke mensen roept Jezus. Voor hen is het toebereid, voor hen zijn de wateren. Waarom zou u van dorst willen versmachten en verloren gaan, terwijl er drank is? Wie doet zo dwaas als het om het lichaam gaat? Als iemand bijna van dorst omkomt en er een hele beek vol water

voor hem is, maar hij toch niet wil drinken – wie zou hem niet voor onzinnig verklaren? Hier hoeft geen dorstige ziel verloren te gaan. Niemands dorst kan zo groot zijn dat hij deze wateren zou kunnen uitdrinken en deze onuitputtelijke fontein leeg zou kunnen maken. Maar kom met geloof. Deze wateren schept men ook met zijn uitwendige handen en men drinkt ze ook met de lichamelijke mond, maar wel in het bijzonder met de hand en de mond van het geloof. Breng daarom die hand en mond mee; anders zou u leeg teruggaan. Wat zou het u baten als u aan een tafel zat, waar uw medegasten wel aten en dronken en u zelf hongerig moest weggaan? Wat zou u er ellendig aan toe zijn, als u te midden van de wateren zo'n kwelling moest ondergaan¹.

Kom allen. Hier is geen onderscheid. Als u maar dorst hebt. Man of vrouw, rijk of arm – ze zijn allen gelijk, als ze maar dorst hebben. Wat voor grote zondaar u ook bent, als u maar dorst hebt. Kom dan tot de wateren. Konden wij nu onze stem maar verheffen: O heidenen, hoor

1 Van der Hagen spreekt over een Tantaluskwelling.

hiernaar. Kom en drink. Jezus zal u hiermee te drinken geven. Hij zal ziel en lichaam dompelen in die dorstlessende wateren. Hij zal de zonden vergeven, u heiligen, troosten en bewaren te midden van alle wateren van verdrukking. Hij zal u brengen bij de wateren die stromen vanuit Gods troon en ons daar doen baden in een oceaan van genade en heerlijkheid.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter

Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat

Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

**Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:**

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl